

Mijn vader, 'De jager'

Mijn vader was vroeger jager, geen fanatieke jager maar meer zo'n gelegenheidsjager.

Hij vertelde mij, als kind, regelmatig dat als hij dan met de jachtclub op pad ging, en er een mooie haas of fazant langs kwam, hij opeens zomaar moest hoesten of niezen en de haas of fazant dan kon maken dat ie weg kwam.

Zo gingen wij ook regelmatig 's avonds even aan de slootkant zitten om wat te schieten en moest ik zomaar 'per ongeluk' opeens niezen of hoesten waardoor al 't mogelijke wild een prima kans had om te ontsnappen.

Zo was er natuurlijk ook de eerste jachtdag. Het was dan traditie dat de hele jachtclub 's ochtends bij mijn vader kwam en er werd begonnen met een kop koffie. De dag ervoor had mijn vader een aantal uren achter het fornuis gestaan om een pan verse snert te koken voor onder de middag.

Helaas werden wij dan altijd de volgende dag gebeld om een paar blikken snert te halen want hij was 'weer' zuur geworden (over tradities gesproken!).

Na de koffie werd er dan gejaagd, onder de middag een 'voor de middag' (een borreltje), bakkie snert, potje kaarten en dan weer jagen.

Die dag spoelde het van de regen en één van de jagers stelde dan ook voor om het programma een beetje om te gooien. Er werd begonnen met een bakkie koffie en een potje klaverjassen.

Het bleef regenen!

Dus nog een potje en nog een bakkie en zo werd het onder de middag! Het werd tijd voor het 'voor de middag' en daarna een heerlijke kop snert die ook die dag weer door een van de kinderen snel in de supermarkt was gehaald.

Het bleef regenen, dus je raadt het al, nog maar een potje klaverjassen en nog maar een lekker borreltje en nog maar een...

Het hield die dag niet meer op met regenen en de mannen zijn nooit aan jagen toe gekomen.

Toen het zo'n beetje tijd was om huiswaarts te keren, kreeg een van de jagers het toch wel een beetje benauwd, want tja wat moest ie nou tegen moeders de vrouw zeggen; de hele dag weg te jagen en zonder een stukkie wild thuis te komen.

Hier had mijn vader een prachtige oplossing voor. Hij zei 'Ik heb nog wel een portie slippies in de diepvries liggen, die halen we eruit en dan gooien we daar een schot hagel door en dan kun je tegen moeders de vrouw zeggen dat er zomaar een school slippies voorbij kwam.'

Zo gezegd zo gedaan. De man is opgetogen naar huis gegaan met z'n tas vol aangeschoten slippies!!! En uiteraard de sokken behoorlijk vol.

*Elsje Koorn,
De Koog*